

РЕШЕНИЕ

№ 6855

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7671** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. И. К. срещу Протокол/Решение от 23.02.2021г. на НО 122-ри състав по НАХД9579/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/. Със същото е потвърден електронен фиш серия К номер 3367853/03,02,2020г., издаден от МВР – СДВР, за налагане на глоба на жалбоподателя за нарушение по чл. 21. ал. 1 от ЗДвП. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и такава на издадения електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърден електронен фиш серия К номер 3367853/03,02,2020г. издаден от МВР – СДВР, с което на жалбоподателя е наложена глоба за нарушение по чл. 21. ал. 1 от ЗДвП.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 03.02.2020г. в 10,33 часа в С., бул. акад.И. Е.Г. срещу бензиностанция О. с посока на движение от бул България към ул.Г., при ограничение на скоростта 50 км/ч за населеното място, въведено с разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗДвП, л.а. Т. К. с дк [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя, се е движил със скорост 69 км/ч, като по този начин е превишил ограничението на скоростта с 19 км/ч. Нарушението е констатирано с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1, с. № 11743ее.

На жалбоподателя бил издаден процесният електронен фиш.

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на същия са спазени изискванията на закона. Изложил е подробни мотиви досежно годността на техническото средство, с което е установено нарушението. Същите се споделят напълно от настоящата инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

За да потвърди процесния електронен фиш, съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, като правилно и законосъобразно е определена съответната санкция. Съдът е отговорил на всички възражения в жалбата, които правилно са отхвърлени като неоснователни. В допълнение следва да бъде посочено единствено, че действително с приложеното по делото пълномощно се оправомощава получателя на ЕФ да извършва фактически и правни действия от името на жалбоподателя, не в лично качество, а в такова на управител на търговско дружество. Ето защо, с връчването на ЕФ на ненадлежно упълномощено лице, е допуснато нарушение на закона. Последното, обаче, в случая е несъществено, тъй като не е довело до ограничаване правото на защита на привлечения към административно-наказателна отговорност. Видно от материалите по делото, е налице фактически идентитет между физическото лице –упълномощител и жалбоподателя. Освен това, е безспорно, че последният е узнал своевременно за издадения електронен фиш и го е оспорил своевременно.

Колкото до наведените доводи , че допуснатото нарушение при връчване на ЕФ, е лишило жалбоподателя от възможността да депозира писмено възражение пред

директора на съответната структура на Министерството на вътрешните работи, съгласно чл. 189, ал. 6 ЗДвП, съдът намира, че същите не намират опора в доказателствата по делото.

За разлика от декларацията по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, при която собственикът представя данни за лицето, извършило нарушението и копие на неговото СУМПС, при възражението по чл. 189, ал. 6 ЗДвП собственикът (по арг. на чл. 189, ал. 7 ЗДвП) може да възрази по издадения Електронен фиш само при наличието на две условия дадени в алтернативност - 1./ моторното превозно средство е било обявено за издирване или 2./ нарушението е извършено с моторно превозно средство със специален режим на движение. Предпоставка за валидното провеждане на процедурата по подаване на възражение е, в последното да се сочи като причина за извършване на нарушението едно от двете, дадени в алтернативност, условия. Както пред първостепенния съд, така и пред настоящата инстанция не са налице доказателства за наличие на подобни обстоятелства. Доводи в тази насока не са и наведени от касационния жалбоподател.

В заключение, съдът намира, че оспореното решение, с което е потвърден обжалваният електронен фиш, е постановено в съответствие с процесуалния и материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Протокол/Решение от 23.02.2021г. на НО 122-ри състав по НАХД № 9579/2020г. по описа на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.